

Kaip viskas prasidėjo...

Princas Pelenės pėdą apavė mažyčiu bateliu; jis tiko kaip čia buvęs! „Valio, valio! Tai mano nuotaka, mano mylimiausioji!“ – džiūgavo jaunuolis. Kartu su juo – ir Pelenė. O ko nesidžiaugti? Juk pagaliau ji galės išsikraustyti toli nuo piktosios pamotės ir įseserių. Bet ne viskas taip paprasta! Princo mama, visos šalies karalienė, nieku gyvu neketino sūnui leisti vesti pirmą pasitaikiusią merginą. Būsimojo karaliaus žmonos manieros privalo būti nepriekaištingos. Taigi karalienė pakvietė Pelenę į pilį, kad su ja susipažintų. O vargšė Pelenė visiškai susimovė – ji lyg ir pamiršo nusiprausti ir pasipuošti ar panašiai, na, bet kuriuo atveju princo mama pasibaisėjo. (O ar jūs pasibaisėjot, vaikai?)

– Reikia ko nors imtis, Pelene, – barėsi princas. – Negi nežinai, kad kur nors eidami žmonės turi būti švarūs ir tvarkingi? Kad plaukai turi būti sušukuoti, dantys išvalyti, rankos nuplautos, o panagės švarios? Ką mums dabar daryti? Greit bėk į vonią, mergyt, karalienės drakonas tau pagelbės.

Be to, svarbu rūpintis ne tik kūno švara! Drabužiuose taip pat neturi būti nė dėmelės! Pamiršk purvinus, prakaitu permirkusius ir susiglamžiusius rūbus! Apatiniai taip pat turi būti švarūs, juos būtina keisti kasdien. Ir nepamiršk, kad nuvalyti ir nublizginti batai – civilizuoto žmogaus ženklas.

LAIKAS APSIŠVARINTI!

Susišukuok

Susišukuok plaukus, ypač jei jie ilgi...

Nusiplauk rankas

Panagėse pilna purvo? Nagi! Tuoju rasime šepetį ir jas išvalysime.

Išsivalyk dantis

Išspausk šiek tiek dantų pastos ant šepetuko ir tavo dantys jau netrukus bus balti kaip perlai!

Išsimaudyk

Dabar beliko tik gerai išsimaudyti! Nagi, nesislėpk!

Prie stalo

Švarutėlė ir išsigražinusi Pelenė grįžo pas karalienę. Šįkart karalienė nusišypsojo ir turėjo pripažinti, kad jos sūnus visgi turi puikų skonį. Pelenė atrodė nuostabiai. Kadangi laikrodis ką tik išmušė vidurdienį, valdovė pakvietė mergaitę prie stalo pasivaikšinti šventiniais pietumis. Karalienės išbandymas dar buvo nepasibaigęs – juk galima tiek daug sužinoti apie žmogų iš to, kaip jis ar ji elgiasi prie stalo. Karalienė pamatė nemažai. Pelenė kibo į maistą taip entuziastingai, kad net puikiausių skanėstų trupiniai ir kąšniai tiško į visas puses. O kai mergaitė baigė valgyti, taip švariai išlaidė lėkštę, kad karališkajam indų plovėjui nė neberekėjo jos šveisti. Karalienė nebegalėjo tvirti ir pasišalino dar nesibaigus puotai.

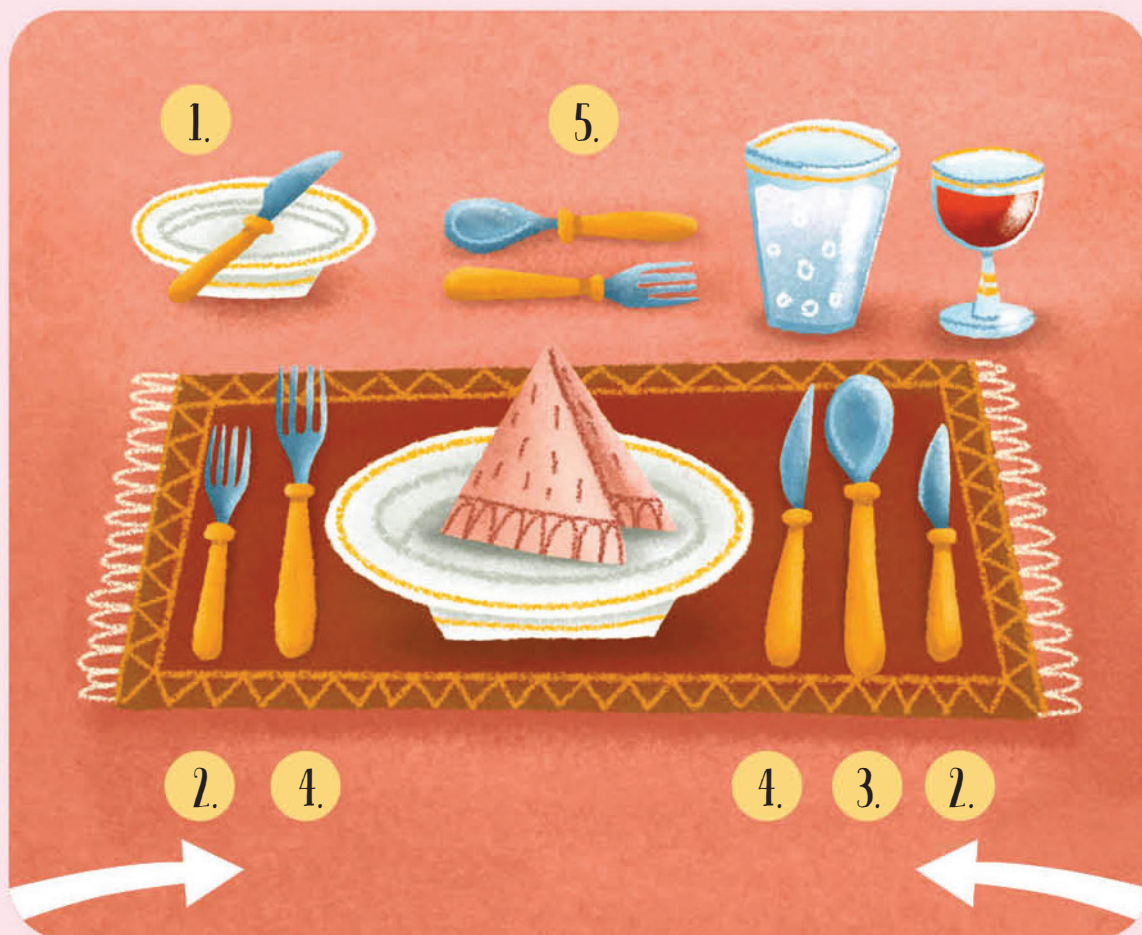

– Ką gi, Pelene, jei man pavyko to išmokti, sugebėsi ir tu, – drakonas išpūtė ugnies kamuolį ir prišoko prie mergaitės. – Klausykis atidžiai. Laikas pamokai apie stalo įrankius.

AK, TIE NELEMTI ĮRANKIAI!

Sriubos valgymas

Šiek tiek palenk sriubos lėkštę link savęs ir kabink sriubą šaukštu. Nešliurpk tiesiai iš lėkštės ir niekad nekelk lėkštės į orą! Jei taip darysi, sriuba gali atsidurti ne tavo skrandyje, o ant kelių...

Kelių patiekalų valgymas

Kartais šalia lėkščių gali būti padėta labai daug įrankių – dažniausiai tada, kai pietų ar vakarienės metu valgomi keli skirtingi patiekalai. Nebijok, tiesiog kaskart atnešus naują patiekalą imk tuos įrankius, kurie padėti toliausiai nuo lėkštės.

1. Peilis sviestui
2. Įrankiai užhandžiams
3. Sriubos šaukštas
4. Įrankiai pagrindiniam patiekalui
5. Įrankiai desertui

Nedaryk šitaip!

Stalo įrankiai

Stalo įrankiai – tai šakutė, peilis ir šaukštas. Šaukštu kabink sriubas ir košes; šakutės ir peiliai skirti kitiems patiekalams. Niekada nelaižyk peilio ar savo lėkštės. Taip pat negerk skysčio nuo konservuotų vaisių ar salotų padažo.

Valgymo lazdelės

Žmonės Azijos šalyse vietoj mums įprastų stalo įrankių naudoja valgymo lazdeles. Laikyk jas tarp nykščio ir smiliaus. Valdyk viršutinę lazdelę sulenktu smiliumi. Jei nori paimti maisto gabaliuką, švelniai prispausk viršutinę lazdelę prie apatinės, įdėk kąsnelį į burną ir paleisk jį. Apatinioji lazdelė neturi judėti.

SLAPTA ĮRANKIŲ KALBA

LUKTELKIT, DAR NEBAIGIAU VALGYTI!

Laukiu kito patiekalo...

Visiškai pasisotinau.

Niam, kaip skanu!

Nelabai patiko...

Tos karališkos puotos – labai sunkus darbas! Išmokusi sudėtingą pamoką apie stalo įrankius Pelenė atsiduso. Jos galva dūzgė lyg avilyš nuo visų tų šakučių, šaukštų, desertinių šaukštelių, didelių ir mažų peilių. „Eisiu į lauką pakvėpuoti grynu oru“, – pamanė ji ir nusirabždino nuo kėdės.

– Oi ne, Pelene, mes dar nebaigėm pamokos apie valgymą! – sušuko drakonėlis ir gražino nuvargusią mergaitę prie stalo. – Dar reikia išmokti apie servetėles ir kaip valgyti įvairius patiekalus.

SERVETĖLĖS, DANTŲ KRAPŠTUKAI IR KITI DALYKĖLIAI

Ar galima pūsti nosį į servetėlę?

Norėtum išsipūsti nosį į servetėlę? Nedaryk taip. Prieš sėsdamasis prie stalo pasitiesk medžiaginę servetėlę sau ant kelių, o popierinę pasilik šalia lėkštės. Jų abiejų tau prireiks lūpoms valytis.

Kur padėti šaukštą?

Kai arbatos puodelis padedamas ant stalo, pamaišyk cukrų šaukšteliu, kuris buvo atneštas kartu, ir tuojau pat padėk šaukštuką ant lėkštelės! Niekad negerk arbatos, kai šaukštukas vis dar puodelyje! Taip gali išsidurti akį!

Tarpdančių krapštymo taisyklės

Dantų krapštukai labai reikalingi, kai maisto gabaliukai įstringa tarpdančiuose. Bet niekada nesinaudok jais prie stalo! Visuomet neškis juos į tualetą. Ir nė negalvok pirštu krapštytis burnos! Ką jau kalbėti apie nosį.

Kur dėti vaisių kauliukus?

Žinoma, būtų baisiai smagu nuspriegti juos per visą stalą, bet susilaikyk nuo to, Pelene! Geriau sudėk kauliukus į lėkštę po vaisių dubenėliu.